

MOERDIJK

ting en dus ook de verdediging van de Moerdijkbruggen ressorteerde, eind april de aan de troepen uitgedeelde munitie weer had laten innemen en compagniesgewijs opbergen; in het bruggehoofd Moerdijk (zuid van de bruggen) en bij het kleine dekkingsdetachment Willemsdorp was evenwel op 10 mei de munitie wederom bij de manschappen aanwezig. Op 8 mei was voorts bepaald dat zich op de autoweg Moerdijk-Dordrecht van één uur vóór tot één uur na zonsopgang enkele zware mitrailleurs moesten bevinden tot afweer van eventueel op de weg landende vijandelijke vliegtuigen; inderdaad waren op 10 mei in alle vroegte drie van die mitrailleurs in stelling gebracht tussen de bruggen en Dordrecht en drie bezuiden de bruggen in het bruggehoofd Moerdijk. Andere voorzorgsmaatregelen waren niet genomen.¹

Boven de Moerdijkbruggen verschenen de Duitse jagers en bommenwerpers om vier uur. Zij begonnen met het bombarderen van de barakken bij Willemsdorp waar het niet-gealarmeerde dekkingsdetachment in gelegerd was, alsmede van de batterij luchtafweergeschut te Moerdijk. Van de drie stukken was één defect, een tweede viel uit doordat een projectiel in de vuurmond beklemd raakte; ook werd de vuurleiding uitgeschakeld. Zo goed en kwaad als het ging, zette de bemanning (vijf militairen waren gewond) het vuren met één stuk voort. Kort na dat eerste bombardement (volgens Molenaar om 5 uur²) sprongen honderden Duitse parachutisten midden in het bruggehoofd af, ongeveer voor de lopen van de mitrailleurs die het dichtst bij de verkeersbrug op de autoweg opgesteld waren. De manschappen hadden evenwel in verwarring dekking gezocht tegen de bommen; voor zij hun mitrailleurs weer bereikt hadden, waren de eerste Duitsers ter plaatse, waarna de bevelvoerende luitenant zich overgaf. Met grote snelheid zwermden de Duitsers naar alle kanten uit. De bemanning van het afweergeschut bij Moerdijk liet de stukken in de steek; een deel werd krijgsgevangen gemaakt, een ander deel wist het haventje bij Moerdijk te bereiken vanwaar het met het personeel van de veerdienst het Hollands Diep overstak. Vijf pontonniers wisten daar net voldoende tijd voor te winnen door in Moerdijk bij een hoek van de dorpsstraat onverschrokken stand te houden. De Duitsers hadden enkele krijgsgevangen officieren meegevoerd die onder bedreiging de pontonniers toeriepen dat zij het vuren moesten staken; dat werd door de vijf geweigerd. Drie van hen sneuvelden.

De batterij infanteriegeschut die zich in het bruggehoofd bevond, reed weg zonder een schot gelost te hebben, ging elders (nog in het bruggehoofd) in

¹ A.v., p. 13-16. ² Molenaar: *De luchtverdediging*, IX, p. 34.